

ligheden er epokegørende, og det er muligt, der er nogle, der ikke helt har bemærket det.

I Enhedslisten lægger vi stor vægt på det, for det er nemlig første gang, man ligestiller de såkaldt aktiverede arbejdsløse. Hvad enten de er på bistand, i jobtræning, på dagpenge eller i puljejob, får de den samme behandling. Så i modsætning til den proces, der er foregået de sidste mange år, hvor man har bestræbt sig på at opsplitte de arbejdsløse i alle mulige mærkelige forskellige kasser, så er her for første gang et forslag, hvor man ligestiller de arbejdsløse. Det synes vi er vældig godt, og vi kan derfor stemme for det her forslag. Vi synes, det er en vigtig ting, at de bliver ligestillet på den måde.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, der kan støtte forslaget. Jeg vil ikke gå ind i en lang debat med de partier, der har afvist forslaget, for som flere ordførere har sagt, har man været igennem argumenterne både for og imod, da et lignende forslag på arbejdsministerens område blev vedtaget.

Jeg synes også, både fru Jette Gottlieb, hr. Aage Frandsen og hr. Bjørn Elmquist har argumenteret godt for, hvorfor det er et godt forslag.

Jeg vil egentlig bare tilføje, at netop vi, der arbejder på det socialpolitiske område, ved jo alt om, at der er mennesker, der bliver diskrimineret, og hvorfor det kan være nødvendigt med nogle særlige ordninger. Vi har jobtræningsordninger, og vi har andre ordninger med løntilskud, som jo netop sigter på at skaffe folk ind på arbejdsmarkedet, og så vidt jeg husker, har bl.a. partiet Venstre argumenteret varmt for den slags ordninger, som man jo på sin vis kunne bruge nøjagtig de samme argumenter imod.

Jeg synes, det er en glimrende håndsækning til nogle mennesker, som har svært ved at få fodfæste. Og vi ved jo godt alle sammen, hvor traditionelt tænkende man er, når man skal ansætte folk, og at det ikke altid betyder, at de, der er ansat, uden videre er bedre end dem, der ikke bliver ansat, men at man har nogle ganske bestemte, fantasiløse udelukkelsesmetoder, der rammer dem, der har været arbejdsløse.

Det, der jo lige præcis sker med de mennesker, man kan få ind på arbejdsmarkedet her, er, at de risikerer at være langtidsledige, ende i et skånejob med permanent løntilskud eller det, der er endnu værre, en førtidspension, som netop er en af alle de overførselsindkomster, som Venstre og De Konservative ellers siger at de så

gerne vil nedbringe antallet af. Her er lige præcis en måde, hvorpå man faktisk kan få nogle af de mennesker ind på arbejdsmarkedet, inden det går så galt.

Så det synes jeg faktisk er et strålende argument for forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Styrkelse af opfølgningen, ændrede beregningsregler m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Madsen (S):

Dette lovforslag skal ses som et led i de politiske forhandlinger om finansloven for 1997. Formålet med lovforslaget er at sikre, at så mange som muligt kan bevare deres tilknytning til arbejdsmarkedet, selv om de modtager sygedagpenge på grund af sygdom. Ved at følge tidligt op på den sygemeldtes situation forbedres mulighederne for, at den pågældende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Der lægges op til en styrkelse af kommunernes opfølgning af sygedagpengene.

Fordele ved at følge op på de sociale sager på et tidligt tidspunkt er at undgå, at sygdomstilfældene strækker sig over en unødvendig

lang periode og fører til afbrydelse af kontakten med den tidligere arbejdsplads.

Kommunerne pålægges med dette lovforslag at tage den enkelte sygedagpengesag op til vurdering efter 8 uger mod i dag 3 måneder. Samtidig skal kommunerne udforme en plan for det videre forløb af sagen, hvad enten der bliver tale om en tilbagevenden til arbejdsmarkedet, eller om den pågældende skal visiteres til en pension. Opfølgningen skal ske i tæt samarbejde med den enkelte dagpengemodtager samt vedkommendes læge, hospitalet og revalideringsinstitutionerne og arbejdsformidlingen.

Den person, det drejer sig om, skal via en personlig samtale med socialrådgiveren meget direkte have mulighed for at medvirke i opfølgningen og udarbejdelsen af en plan. Denne plan skal være udarbejdet, inden dagpengemodtageren har været sygemeldt i 6 måneder. Den enkelte har ret til at få indflydelse på sagsforløbet og dermed også sin egen situation.

Som følge af den tidlige indsats for at få sygedagpengemodtageren tilbage på arbejdsmarkedet foreslås der en ændring af refusionsreglerne for kommunerne i forbindelse med dagpengene. Således vil kommunerne i fremtiden efter 8 uger skulle betale 50 pct. af udgifterne til sygedagpenge – i modsætning til i dag, hvor kommunerne først efter 13 ugers sygefravær skal medfinansiere.

Endvidere foreslås det, at kommunerne ikke i noget tilfælde undtagen i arbejdsturnus eller holddrift vil kunne udbetale mere end det maksimale dagpengebeløb i de to første uger.

Alt i alt er dette et lovforslag, der samtidig skønnes at betyde færre udgifter til sygedagpenge for staten og kommunerne. Socialdemokratiet kan derfor varmt anbefale lovforslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu er det her lovforslag øjensynlig, sådan må man jo læse det, handlet af i detaljer med SF og måske også med Enhedslisten, og jeg ved derfor ikke, hvilken mulighed vi har for at påvirke det, men jeg vil da godt udbede mig ministerens reaktion på, om det er et tag det eller lad være-forslag, eller om der er mulighed for at påvirke nogle detaljer i det, for jeg vil nemlig sige på vegne af Venstre, at hovedsigtet i lovforslaget er vi helt enige i.

Al erfaring viser – og det kan man aflæse direkte i de kommuner, der frivilligt eller med støtte fra Socialministeriet har arbejdet med en tidlig opfølgning – at jo tidligere man følger

sygedagpengemodtagere op, jo bedre resultater har man. Tallene viser også, at der har været en tendens til, at nogle kommuner har været sene til at følge op, måske også lidt inspireret af de finansieringsregler, der gælder på området i dag, hvor det jo er sådan, at det er statens udgift de første 12-13 uger, dernæst det resterende første år en 50 pct.s fordeling mellem kommune og stat og først efter den 52. uge en rent kommunal udgift.

Det er derfor såre fornuftigt at rykke tidspunktet frem, hvor kommunerne overtager en del af finansieringen og derved får et incitament til at gøre noget ved det, og det er også såre fornuftigt at skabe en kommunal forpligtelse til inden et bestemt antal uger – det kan så være 8, det kan være 7, det kan være 9; det er ikke så afgørende – at vurdere disse sager. Det kan vi derfor i Venstre kun udtrykke vores fulde støtte til, så helt overordnet støtter vi lovforslaget.

Det, vi til gengæld gerne vil kigge lidt nærmere på, er karakteren af den planlægning, der så skal laves i den 8. uge, og hvor jeg da gerne vil udtrykke en lille, forsigtig bekymring for eller advarsel imod, at vi alt for detaljeret pålægger kommunerne en bestemt metode og en bestemt række formalia, som skal opfyldes.

Det helt centrale er, at der sker en opfølgning, men karakteren af den opfølgning må nødvendigvis afstemmes efter brugerens, dagpengemodtagerens, situation. Der vil være brugere, som man umiddelbart efter 8 uger kan konstatere er inde i et ganske almindeligt sygdomsforløb, som løser sig selv, og dér skal vi passe på, at vi ikke kommer til at binde for megen administration og for mange administrative rutiner i at få konstateret det, idet disse rutiner og administrative ressourcer så vil gå fra de dagpengemodtagere, hvor man er nødt til at gøre noget mere intensivt i form af f.eks. at sætte revalideringsforløb i gang.

Forpligtelserne til den plan, der skal laves, vil vi gerne se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet, men lovens hovedsigte støtter vi fuldt ud, og vi støtter det varmt.

Karen Højte Jensen (KF):

Det spørgsmål, som Venstres ordfører netop indledte med, om det var et lovforslag, der kunne flyttes kommaer i og måske lidt mere, eller om det var fastlåst, afventer jeg også med interesse ministerens svar på.

Generelt er det sådan, at det lovforslag, der nu ligger til behandling, efter vores opfattelse

indeholder en række elementer, der er et skridt i den rigtige retning. Situationen er den, at stadig flere kommer på sygedagpenge, udgifterne eskaleres og alt for mange overgår til førtidspension, hvilket, især når det drejer sig om de unge, er en dårlig og uacceptabel løsning både set fra et menneskeligt og fra et økonomisk synspunkt. Passiv forsørgelse er ikke vejen frem.

Ifølge lovforslaget sker der en styrkelse af kommunernes opfølgning af sygedagpengesagerne, så kommunerne får pligt til efter 8 uger mod i dag 3 måneder at genvurdere en sag, kombineret med en regel om, at der samtidig skal lægges en plan for det videre forløb.

Erfaringerne fra forsøg viser, at jo tidligere den sygemeldtes situation vurderes, jo bedre mulighed er der for, at den pågældende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet og således igen blive selvhjulpne. Det er almindeligt kendt, at jo længere fraværet fra arbejdsmarkedet er, jo vanskeligere er det igen at få fodfæste. Det er selvfølgelig såre fornuftigt at udarbejde en opfølgingsplan, men jeg har nøjagtig de samme betænkeligheder som dem, Venstres ordfører netop gav udtryk for: Skal vi nu fra centralt hold helt detaljeret fastsætte, hvordan en sådan plan skal udarbejdes? Og så kan det i virkeligheden være et spørgsmål, om man skal have det lovfæstet. Det skulle vel være en selvfølge, at man udarbejder en plan.

Hvad angår omlægningen af refusionsreglerne, betragter vi dette som en logisk konsekvens.

Endelig indgår der i forslaget det, at kommunerne i ingen tilfælde bortset fra arbejdsturnus og holddrift vil kunne udbetale mere end det maksimale dagpengebeløb i de 2 første uger af sygeperioden. Det vil efter konservativ opfattelse få den uheldige konsekvens, at forsikrede arbejdsgivere kun vil kunne få refusion for 37 timer, uanset om lønmodtagerne i den pågældende uge eksempelvis skulle have været på arbejde i 45 timer, og hermed påføres den private arbejdsgiver i nævnte eksempel en ekstraudgift til dagpenge i 7 timer.

Det finder vi er i strid med intentionerne i forsikringsordningen, nemlig at arbejdsgiveren skal holdes skadesløs ved medarbejdernes sygdom, men jeg håber, ministeren vil give det en kommentar med på vejen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Fru Karen Højte er inde på problemerne med turnusordningerne i den første paragraf. Et af problemerne, som fru Karen Højte er inde på, er, at der faktisk har været en del udnyttelse af den mulighed, og det er noget af det, som er blevet afsløret.

Nu er der så sket det, at fagforeningerne faktisk igennem de senere år har sørget for at lave overenskomstafdækning på disse områder, og det gælder stort set for hele industriområdet, for fiskeindustrien på Bornholm og Skagen og sådan nogle ting. Jeg har personligt undersøgt, om det er tilfældet.

Så det eneste, der er tilbage, er nogle private arbejdsgivere, og man kan altså se, at efter at den dér mulighed blev klar, er der sket en eksplosiv eller en kraftig stigning i brugen af den. Det ved jeg ikke om fru Karen Højte er klar over.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Som jeg nævnede, finder jeg ikke, at det er i overensstemmelse med de intentioner, der ligger i forsikringsordningen.

Anne Baastrup (SF):

Det er grundlæggende en god idé, at kommunerne tidligere starter en opfølgning af sygedagpengemodtagere. De erfaringer, vi har, er erfaringer fra de forskellige kommuner, bl.a. Vejen-Brørup-projektet, hvor fagbevægelsen var meget aktiv, men også fra de kommuner, der har taget selvstændige initiativer til at forsøge på den ene eller den anden måde at få nedsat den periode, hvor mennesker er på sygedagpenge, uden at kommunen tager en eller anden form for initiativ.

Fra SF's side har vi, da vi startede forhandlingerne om dette sygedagpengelovforslag, lagt megen vægt på, at man inddrog de erfaringer, der er i de forskellige forsøgskommuner samt i fagbevægelsen, og derfor skal jeg da ikke lægge skjul på, at vi i SF synes, at det faktisk har fået en meget god udformning. Det, vi selvfølgelig bare skal være opmærksomme på, når det nu er sådan, at det her går over til at blive en generel lovgivning, er, at de kommuner, der har haft nogle gode resultater, er kommuner, der har brændt for sagen. Vi kan risikere, at når det nu bare bliver en generel lovgivning, bliver det gabende kedsommeligt for de enkelte kommu-

ner, og så bliver det en død forpligtelse. Derfor har det været vigtigt for os, at vi på en eller anden måde bandt kommunerne til rent faktisk at få et incitament til, at man både fra dagpenge-modtagerens side og fra kommunens side kunne sige: Det her har vi gjort i forsøget på at følge den pågældendes sygedagpengesag op.

Et af de elementer er opfølgingsplanen. Men hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Karen Højte har naturligvis fuldstændig ret i, at opfølgingsplanen jo ikke skal strammes op. Har man altså brækket armen og i øvrigt er en HK-ansat, der udelukkende sidder ved et tastatur og har brug for begge arme, behøver der ikke at blive lavet en opfølgingsplan, der går ud på andet, end at den pågældende fru Jensen har brækket armen, og at der vil set blive på sagen igen om en måneds tid eller to.

Det, der har været problemet, når en person har et kompliceret armbrud, er f.eks., at man fra hospitalets side ikke lægger op til, at der rent faktisk skal tages højde for det her komplicerede armbrud. Det vil sige, at man fra kommunens side har en interesse i at indgå en aftale med hospitalet om, at denne operation skal følges op, og at der skal komme en hel arm ud af dette projekt. Det er nogle af de elementer, der ligger i det.

Derudover ligger der også det element, at man fra fagbevægelsens side skal være opmærksom på, at der her er et medlem, der har det mere eller mindre skidt, og som har problemer med at fastholde kontakten til arbejdspladsen, fordi der er gået mere end 120 dage. Her er det meget vigtigt for SF, at vi i bemærkningerne har fået skrevet ind, at fagbevægelsen også selv er ansvarlig. Vi har nogle meget gode erfaringer bl.a. fra Vejen-Brørup-projektet, hvor fagbevægelsen har været inde og tage et aktivt medansvar for at sikre, at medlemmet får en plads på den arbejdsplads, det har måttet forlade på grund af sygdom.

Det er de elementer, der ligger i opfølgingsplanen. Det er derfor, der står i bemærkningerne, at fagbevægelsen har et selvstændigt ansvar sammen med kommunen, hospitalet, lægen osv. Det er de ting, der er centrale i opfølgningen af en sygedagpengesag, og det er ikke nemt: Mennesker er forskellige, og sygdomme er forskellige. Men det, vi forsøger her, er i hvert fald at få droppet kassetænkningen og få sikret, at kommunerne har en selvstændig forpligtelse til at følge sagerne op.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er ikke nemt, sagde fru Anne Baastrup, og det er jeg enig i. Det var også præcis derfor, jeg løftede en lille advarende finger imod detaljeringsgraden i de krav, vi stiller til planen, og den metode, der bruges for at få planen realiseret.

Nu forekommer det mig såre logisk, at enhver fornuftig kommune, der både tænker på sine borgere og på sit budget, naturligvis har en interesse i at dyrke det her område, og derfor ser man da også, at mange kommuner i øjeblikket præcis har fat i det her.

Jeg er såmænd overbevist om, at selv om vi ikke vedtog dette lovforslag, ville vi i løbet af ganske kort tid opleve, at det var reglen og ikke undtagelsen, at kommunerne lavede en hurtig opfølgning, for landets kommuner under et oplever et pres på sygedagpengeområdet som følge af, at man har held med at nedbringe kontanthjælpsudgifterne, og at sygedagpengeområdet så at sige er blevet det reservat, der står tilbage som følge af, at en stor gruppe af de kontanthjælpsmodtagere, som måske har været lidt skjult i kontanthjælpssystemet, og som nu udfordres af en mere aktiv politik, afslører nogle sygdomme, som man ikke har haft øje for før, fordi kontanthjælpsmodtagerne har fået lov til at være passive i kontanthjælpssystemet. Derfor oplever kommunerne under ét et økonomisk pres på sygedagpengeområdet, og derfor har kommunerne også en selvstændig interesse i det her, uanset hvordan vi lovgiver.

Men det ikke er nemt, fordi der indgår så mange elementer, f.eks. ventetider i sygehusvæsenet. Jeg vil gerne nævne her, hvor jeg kan se, at også sundhedsministeren er til stede, at ventetider jo tit blokerer også på sygedagpengeområdet, fordi en kommune, der ønsker at gøre noget, må konstatere, at der på en speciallægerklæring eller på et operativt indgreb på et hospital, en ny hofte f.eks., måske er en ventetid på 6, 8, 10, 12 måneder.

Alle sådanne ting er jo med til at gøre dette område komplekst, og derfor er det altså vigtigt, at det kommunale personales ressourcer bliver brugt på at tage fat i speciallæger, presse sygehusvæsenet og have kontakt til virksomheden for at få vedkommende placeret. Og for at få brugt kræfterne positivt på det advarer jeg bare imod, at vi kommer til at fedte personalet ind i nogle formelle forpligtelser, som i virkeligheden ikke tilfredsstiller andre end Folketinget, som jo

har en tendens til altid at tro sig en lille smule klogere end de 275 danske kommuner.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal ikke trække debatten. Der er ellers mange små elementer, jeg godt kunne tænke mig at sige noget om.

Men jeg kan godt bekræfte hr. Lars Løkke Rasmussen i hans angst for, at opfølgingsplanen bliver en omgang bureaukrati, vi ingenting kan bruge til. Det er ikke tanken.

Tanken er, at man i virkeligheden starter på et tidligere tidspunkt og siger:

Har du brækket din arm på en sådan måde, at du ikke kan vende tilbage som almindelig HK'er, så laver vi en plan, som starter med en omskoling på et tidligere tidspunkt, end man før har set det.

Så har hr. Lars Løkke Rasmussen også en meget blåøjet og naiv betragtning over kommunernes ærlige ønske om at spare de kommunale penge. Vi ved godt, at kommunerne ikke har haft interesse i at se på de her sager, før de blev en kommunal udgift, og vi ved også, at præcis når det drejer sig om de offentligt ansatte, hvor kommunerne ikke selv har en selvstændig udgift, fordi det er den offentlige arbejdsgiver, der finansierer det, så har det været et rimelig stort problem at få bopælskommunen til at tage de her sygedagpengesager alvorligt.

Det ved hr. Lars Løkke Rasmussen godt dybt inde i sjælen, men det kan vi jo lade være med at diskutere lige nu.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen jeg skal nok prøve på at lade være med at forlænge debatten, men når jeg tager ordet for en kort bemærkning, er det, fordi fru Anne Baastrup i sin egen ordførertale holdt et meget belærende foredrag om, hvordan man brækker en arm, og hvordan man så eventuelt ude i kommunerne vil håndtere sådan en situation, og så bliver jeg lidt provokeret, for det kan da godt være, at jeg er blåøjet, men vi er jo ikke helt ubegavede og er bekendte med de her ting.

Jeg har faktisk selv en erfaring fra den kommunale sektor. Jeg kender f.eks. kommunerne i Frederiksborg Amt, som frivilligt arbejder med det her, og som frivilligt udveksler erfaringer uden forsøgsmidler fra Socialministeriet og uden noget lovgivningsinitiativ fra Folketinget, og det er også på den baggrund, at jeg konstaterer,

at vi skal passe på. Vi skal ikke, bare fordi man ude i kommunerne har fået en god idé, pludselig gøre den gode idé til vores og pålægge de 275 kommuner, at de nu skal forvalte den gode idé sådan, som vi i vores visdom mener, det skal gøres.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes, det her er et ganske godt forslag. Nu hørte jeg tidligere en ordfører bruge det engelske udtryk: take it or leave it, men jeg er lige ved at sige, at det er left over-forslag, altså nogle rester, nogle levninger, noget, der har overlevet de politiske forhandlinger her i efteråret om finansloven. Og det ser også ud til, at vi kan få et meget bredt flertal for det, måske står alle partier i Folketinget sammen.

Jeg synes faktisk, at det her har været et urimelig stort problem i mange kommuner, og jeg hørte godt, at hr. Lars Løkke Rasmussen sagde, at man ikke skal skære alle kommuner over én kam. Men et eller andet sted har der været noget galt, og derfor er det godt, at vi her får fat i nogle økonomiske incitamentter, og at vi kan spare; men det allervigtigste er, at vi får fat i de mennesker, som ellers bliver indkapslet i et problem.

Efter det, jeg kan høre, så har alle ordførere indtil nu været enige om – sådan som ministeren sagde det i sin fremsættelsestale – at jo tidligere man får vurderet den sygemeldtes situation, desto bedre er mulighederne for, at vedkommende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Hvis man ikke gør det, så risikerer man, at sygdomstilfældene bliver af en unødigt lang varighed, og det helt centrale i det her forslag er at undgå det. At vi så oven i købet kan spare penge ved det, skal ikke gøre det dårligere, men det andet er det primære.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte det udmærkede forslag fra ministeren.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten kan naturligvis også støtte det foreliggende forslag.

Enhedslisten er positiv over for, at kommunerne får pligt til hurtigere opfølgning i forhold til personer, som er på sygedagpenge. I dag er det sådan, at opfølgning skal ske efter 13 uger, og det bliver for fremtiden efter 8 uger.

Det er vigtigt, at det tidligt bliver afklaret, om der skal tages initiativer til revalidering eller ansøgning om pension, så sygedagpengemodta-

gerens periode med usikkerhed bliver så kort som muligt. Men det er naturligvis ikke hensigten at forringe folks muligheder for forsørgelse, når de er syge.

Om dette konkret vil betyde færre udgifter til sygedagpenge, vil vise sig. Jeg mener, det må betragtes som sandsynligt. Men der vil naturligvis samtidig komme en række udgifter som følge af den tidligere opfølgning. Vi finder den ompostering i orden og støtter den.

Vedrørende det første punkt, om arbejdsturnus, er det sådan, at en stor del af området allerede er dækket, og for en del af de andre områder, hvor der ikke er arbejdsturnus, f.eks. inden for en stor del af SiD's område, inden for industri og fiskeindustri, er det sådan, at man i dag har overenskomstdækning, så det er altså allerede dækket ind. Det eneste, der er tilbage, er små selvstændige og taxachauffører og lignende, hvor det er sådan, at der har været en tendens til – og det synes jeg man kan se på de ting, der er lavet – at man i perioder har spekuleret i at bruge sygedagpengene som et sted at placere folk i stedet for at give dem lønnet arbejde. Det finder vi ikke særlig hensigtsmæssigt.

Derfor må vi sige, at vi kan støtte det foreliggende lovforslag.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for den meget positive modtagelse, forslaget har fået.

Jeg kan sige til hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Karen Højte Jensen, at det er klart, at vi kan se på forslaget i udvalget, sådan at vi får det gjort klart, hvad der nærmere ligger i hele spørgsmålet om opfølgning.

Jeg kan heller ikke forestille mig andet, end at det vil være et forslag, der får en meget bred opbakning, for som det også er blevet sagt, er det jo en tanke, der er meget nærliggende, og som også på andre ledder og kanter har bred slutning ude i lokalsamfundene.

Til fru Karen Højte Jensens spørgsmål om reglen om, at man nu på alle områder kun kan oppebære sygedagpenge – også når det gælder privatforsikrede arbejdsgivere, dvs. de små arbejdsgivere – så er det for mig et forslag, der skal sikre en ligestilling på alle områder, og når der er tale om turnus og holdskift, så er det fritaget også på det område, vi her taler om, ligesom på det store sygedagpengeområde. Men det kan vi selvfølgelig få nærmere belyst under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om ændring af lov om patientforsikring. (Nedsættelse af undergrænsen fra 20.000 kr. til 10.000 kr.).

Af sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 4/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Madsen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører på området, fru Hanne Andersen, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg oplæse talen:

Dette forslag betyder, at patienters mulighed for erstatning efter lov om patientforsikring forbedres betydeligt efter den 1. januar 1997. Da vi behandlede lov om erstatning for lægemiddelskader, ønskede et flertal i Folketinget, at undergrænsen i lov om patientforsikring blev nedsat. Når vi ønskede denne nedsættelse af undergrænsen fra 20.000 kr. til 10.000 kr., er det, fordi de mennesker, der rammes hårdest af et utilfredsstillende behandlings- eller operationsresultat og får tilkendt en erstatning, ikke altid får udbetalt erstatningen, hvis undergrænsen er på 20.000 kr.

Her tænkes på de patienter, hvor behandlingsresultatet eller operationen også har betydet, at de er kommet på dagpenge eller førtidspension, fordi resultatet er blevet, at de ikke